

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

بأي عقل ودين يكون
التفجير والتدمير جهادا؟!

Vai vouă, treziți-vă, tineri!

**Pot fi atentatele și
distrugerea jihad?**

‘Abd al-Muḥsin al-‘Abbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

‘Abd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-‘Abbād al-Badr

Cum ar putea atentatele și distrugerea să fie considerate jihad?

Vai vouă, treziți-vă, tineri!

بأي عقل ودين يكون التفجير والتدمير
جهاداً؟!!

Titlul original: **!!بأي عقل ودين يكون التفجير والتدمير جهاداً؟! ويحكم أفيقوا يا شباب**

Ediția I

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project, text Uthmani, versiunea 1.1 (tanzil.net), licența Creative Commons Attribution 3.0. Textul arab este reprodus fără modificare din sursa Tanzil. Fragmentele sunt indicate ca atare.

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Cuprins

Introducere	1
Diavolul îi amăgește pe musulmani prin exagerare și neglijență .	1
Versete și hadithuri care avertizează împotriva exagerării în religie	2
Înțelegerea greșită vine din urmarea poftelor și din neîntoarcerea la oamenii învățați	3
Dezbaterea lui Ibn ʿAbbās cu khārijīții și întoarcerea a două mii dintre ei de la rătăcire	7
Un grup atras de părerea khārijīților renunță la rătăcire după ce îl ascultă pe Jābir ibn ʿAbd Allāh	15
Tinerețea poate duce la înțelegere greșită: un exemplu	19
1 Cum ar putea atentatele și distrugerea să fie considerate jihad?	22
2 Gravitatea și primejdia uciderii în legile revelate mai înainte . .	24
3 Despre musulmanul care se ucide pe sine, cu intenție sau din greșeală	30
4 Despre uciderea nedreaptă a musulmanului, cu intenție sau din greșeală	34
5 Despre uciderea celui aflat sub legământ, cu intenție sau din greșeală	53
Îndemn de încheiere	57
Glosar	60
Bibliografie	61
Indice	62

Introducere

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah! Îl laudăm, Îi cerem ajutorul și Îi cerem iertare. Căutăm ocrotire la Allah de răul din noi înșine și de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nu-l poate rătăci nimeni, iar pe cel pe care El îl lasă să rătăcească nu-l poate călăuzi nimeni. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. O, Allah, dăruiește-i binecuvântări, pace și bine, lui, familiei sale, companionilor săi și celor care îi urmează calea și se călăuzesc după îndrumarea sa până în Ziua Judecății!

Diavolul îi amăgește pe musulmani prin exagerare și neglijență

Acestea fiind spuse, diavolul are două căi prin care îi ademenește și îi rătăcește pe musulmani. **Prima:** dacă musulmanul este nepăsător și săvârșește păcate, îi înfrumusețează păcatele și poftele, pentru ca acesta să rămână departe de ascultarea de Allah și de Trimisul Său ﷺ. Profetul ﷺ a spus:

حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ

Paradisul este înconjurat de lucruri neplăcute sufletului, iar Focul este înconjurat de poftă.

Al-Bukhārī (6487); Muslim (2822).

Versete și hadithuri care avertizează împotriva exagerării în religie

A doua: dacă musulmanul este ascultător și stăruie în adorare, îi înfrumusețează excesul și exagerarea în religie, ca să-i strice religia. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾

O, oameni ai Cărții! Nu exagerați în religia voastră și nu spuneți despre Allah decât adevărul!

Coran 4:171 (fragment)

Și a spus:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾

Spune: „O, oameni ai Cărții! Nu exagerați în religia voastră, depășind adevărul, și nu urmați poftele unor oameni care au rătăcit mai înainte, i-au rătăcit pe mulți și s-au abătut de la calea cea dreaptă!”

Coran 5:77

Profetul ﷺ a spus:

إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ؛ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالْغُلُوِّ
فِي الدِّينِ

Feriți-vă de exagerare în religie! Pe cei dinaintea voastră i-a dus la pieire exagerarea în religie.

Hadith autentic, relatat de al-Nasā'ī și de alții; rostit cu prilejul

Pelerinajului de adio. Pentru sursele sale, a se vedea al-Albānī, al-Silsila al-ṣaḥīḥa (1283).

Înțelegerea greșită vine din urmarea poftelor și din neîntoarcerea la oamenii învățați

Printre uneltirile diavolului împotriva acestor oameni care întrec măsura se numără faptul că le înfrumusețează urmarea propriilor pofte, încăpățănarea și înțelegerea greșită a religiei. Îi face să disprețuiască întoarcerea la oamenii învățați, ca aceștia să nu le deschidă ochii și să nu-i îndrume spre ceea ce este drept, iar ei să rămână în abaterea și rătăcirea lor. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

Nu urma pofta, căci ea te va abate de la calea lui Allah!

Coran 38:26 (fragment)

Și a spus:

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾

Cine este mai rătăcit decât acela care își urmează pofta fără călăuzire de la Allah?

Coran 28:50 (fragment)

Și a spus:

﴿أَفَنُزِّنُ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ ۖ فَرَّاهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾

Oare acela căruia i-a fost înfrumusețată fapta rea, încât o socotește bună, [este asemenea celui călăuzit]? Allah îl lasă să rătăcească pe cine voiește și îl călăuzește pe cine voiește.
Coran 35:8 (fragment)

Și a spus:

﴿أَفَنُكَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ كَمَنُزِّنُ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ ۖ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾

Oare acela care se sprijină pe o dovadă limpede de la Domnul său este asemenea celor cărora le-au fost înfrumusețate faptele rele și care și-au urmat poftetele?
Coran 47:14

Și a spus:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
 هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
 تَأْوِيلِهِ ۚ﴾

El este Cel care ți-a pogorât Cartea. În ea sunt versete cu înțeles limpede, care sunt temelia Cărții, și altele cu înțeles nelămurit. Cei în ale căror inimi este abatere urmăresc ceea ce are înțeles nelămurit din ea, căutând tulburarea și căutând tâlcuirea lui.
 Coran 3:7 (fragment)

În Șaḥīḥ al-Bukhārī (4547) și Șaḥīḥ Muslim (2665), de la ‘Ā’iṣa, Allah să fie mulțumit de ea, se relatează că Profetul ﷺ a recitat acest verset și a spus:

إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ سَمَّى
 اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ

Când îi vedeți pe cei care urmăresc ceea ce are înțeles nelămurit din el, aceștia sunt cei pe care Allah i-a numit; feriți-vă de ei!
 Al-Bukhārī (4547); Muslim (2665).

El ﷺ a mai spus:

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ

Celui căruia Allah îi voiește binele îi dă înțelegere în religie.
 Al-Bukhārī (71); Muslim (1037).

Cuvintele hadithului arată explicit că unul dintre semnele faptului că Allah îi voiește binele robului Său este să-i dea înțelegere în religie. Prin ceea ce implică, ele arată că acela căruia Allah nu i-a voit binele nu dobândește această înțelegere, ci este încercat prin înțelegerea greșită a religiei.

Dezbaterăa lui Ibn ‘Abbās cu khārijīții și întoarcerea a două mii dintre ei de la rătăcire

Un exemplu de înțelegere greșită a religiei este ceea ce li s-a întâmpnat khārijīților care s-au ridicat împotriva lui ‘Alī, Allah să fie mulțumit de el, și au luptat împotriva lui. Ei au înțeles textele Legii într-un mod greșit, contrar înțelegerii companionilor, Allah să fie mulțumit de ei. De aceea, când Ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a dezbătut cu ei, le-a arătat înțelegerea corectă a textelor. Unii s-au întors, iar ceilalți au rămas în rătăcirea lor. Relatarea dezbaterii se află în al-Mustadrak al lui al-Hākim (2/150–152), cu un lanț autentic de transmițători care îndeplinește condițiile lui Muslim. În ea, Ibn ‘Abbās spune:

أَتَيْتُكُمْ مِنْ عِنْدِ صَحَابَةِ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ،
لَأُبَلِّغَكُمْ مَا يَقُولُونَ، الْمَخْبَرُونَ بِمَا يَقُولُونَ، فَعَلَيْهِمْ نَزَلَ
الْقُرْآنُ، وَهُمْ أَعْلَمُ بِالْوَحْيِ مِنْكُمْ، وَفِيهِمْ أَنْزَلَ، وَلَيْسَ
فِيكُمْ مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا تَخَاصِمُوا قَرِيشًا، فَإِنَّ
اللَّهَ يَقُولُ

Am venit la voi de la companionii Profetului ﷺ, dintre emigranți și ajutoare, ca să vă transmit ceea ce spun ei, în cunoștință de cauză. Lor le-a fost pogorât Coranul și ei cunosc revelația mai bine decât voi; în mijlocul lor a fost pogorât, iar dintre ei nu se află niciunul printre voi. Unii au spus: Nu vă certați cu cei din Qurayș, căci Allah spune:

﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خِصْمُونَ﴾

Dimpotrivă, ei sunt un neam certăreț.

Coran 43:58 (fragment)

قال ابن عباس: وأُتيتُ قوماً لم أرَ قوماً قطُّ أشدَّ اجتهداً
منهم، مسهمة وجوههم من السَّهر، كأنَّ أيديهم وركبهم
ثنتي عليهم، فمضى من حضر، فقال بعضهم: لنكلمنه
ولننظرنَّ ما يقول، قلت: أخبروني ماذا نقمتم على ابن
عمِّ رسول الله ﷺ وصهره والمهاجرين والأنصار؟ قالوا:
ثلاثاً، قلت: ما هنَّ؟ قالوا: أمّا إحداهنَّ فإنه حكم
الرَّجال في أمر الله، وقال الله تعالى

*Ibn ‘Abbās a spus: Am ajuns la niște oameni cum nu mai
văzusem vreodată în privința străduinței. Fețele le erau
schimbate de nesomn, iar mâinile și genunchii lor păreau să se
îndoaie sub ei. Cei prezenți au plecat mai departe, dar unii au
spus: «Să vorbim cu el și să vedem ce spune!» Le-am zis:
«Spuneți-mi ce îi reproșați vărului și ginerelui Trimisului lui
Allah ﷺ, precum și emigranților și ajutoarelor?» Ei au răspuns:
«Trei lucruri.» Am întrebat: «Care sunt?» Au spus: «Mai întâi, a
lăsat oameni să judece într-o chestiune care îi aparține lui Allah,
iar Allah Preaînaltul a spus:*

﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾

Judecata îi aparține numai lui Allah.

Coran 12:40 (fragment; aceeași formulare se află și în 6:57 și 12:67).

وما للرجال وما للحكم، فقلت: هذه واحدة، قالوا: وأما الأخرى فإنه قاتل ولم يسب ولم يغنم، فلئن كان الذي قاتل كفاراً لقد حلّ سبيهم وغنيمتهم، ولئن كانوا مؤمنين ما حلّ قتالهم، قلت: هذه ثنتان، فما الثالثة؟ قال: إنه محاذ نفسه من أمير المؤمنين، فهو أمير الكافرين، قلت: أعندكم سوى هذا؟ قالوا: حسبنا هذا، فقلت لهم: أرايتم إن قرأت عليكم من كتاب الله ومن سنة نبيه ﷺ ما يردُّ به قولكم أترضون؟ قالوا: نعم! فقلت: أمّا قولكم: حكم الرجال في أمر الله، فأنا أقرأ عليكم ما قد ردَّ حكمه إلى الرجال في ثمن ربع درهم، في أرب ونحوها من الصيد، فقال:

Ce treabă au oamenii cu judecata?» Am spus: «Acesta este unul.»

Au continuat: «Apoi, a luptat, dar nu a luat captivi și nici pradă.

Dacă cei cu care a luptat erau necredincioși, era îngăduit să-i ia

captivi și să le ia bunurile drept pradă; iar dacă erau credincioși, nu era îngăduit să lupte împotriva lor.» Am spus: «Acestea sunt două. Care este al treilea?» Au răspuns: «Și-a șters numele din [titulatura] conducătorul credincioșilor, așadar este conducătorul necredincioșilor.» Am întrebat: «Mai aveți și altceva?» Au răspuns: «Ne ajunge atât.» Le-am spus: «Dacă vă citesc din Cartea lui Allah și din Sunna Profetului Său ﷺ, ceea ce vă respinge spusele, veți accepta?» Au răspuns: «Da!» Am spus: «Cât privește vorbele voastre că a lăsat oameni să judece într-o chestiune a lui Allah, vă voi citi despre ceva a cărui judecată a fost încredințată oamenilor chiar și pentru valoarea unui sfert de dirham, în privința unui iepure și a altui vânat asemănător. El a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حَرَمٌ﴾

O, voi care credeți! Nu ucideți vânatul când sunteți în starea de consacrare pentru pelerinaj!

Coran 5:95 (fragment)

până la cuvintele Sale:

﴿يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾

asupra căreia vor hotărî doi bărbați drepecți dintre voi

Coran 5:95 (fragment)

فَنَشُدُّكُمْ اللَّهَ: أَحْكُمِ الرِّجَالُ فِي أَرْبِ وَنَحْوِهَا مِنَ الصِّيدِ
أَفْضَلُ أَمْ حُكْمُهُمْ فِي دِمَائِهِمْ وَصَلَاحِ ذَاتِ بَيْنِهِمْ؟!
وَأَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَوْ شَاءَ لَحَكَّمَ وَلَمْ يُصَيِّرْ ذَلِكَ إِلَى
الرِّجَالِ، وَفِي الْمَرْأَةِ وَزَوْجِهَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

Vă cer, în numele lui Allah: este mai însemnată judecata oamenilor cu privire la un iepure ori alt vânat asemănător sau judecata lor cu privire la viețile lor și la împăcarea dintre ei? Să știți că, dacă Allah ar fi voit, ar fi hotărât El și nu ar fi lăsat această judecată oamenilor. Iar despre o femeie și soțul ei, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾

Dacă vă temeți de o ruptură între cei doi, trimiteți un arbitru din familia lui și un arbitru din familia ei. Dacă amândoi doresc împăcarea, Allah îi va face să se înțeleagă.
Coran 4:35 (fragment)

فَجَعَلَ اللَّهُ حَكْمَ الرِّجَالِ سَنَةً مَأْمُونَةً، أَخْرَجْتُ مِنْ هَذِهِ؟
 قالوا: نعم! قال: وَأَمَّا قَوْلُكُمْ: قَاتَلَ وَلَمْ يُسَبِّ وَلَمْ يَغْنَمْ،
 أَتَسْبُونَ أُمَّكُمْ عَائِشَةَ، ثُمَّ تَسْتَحِلُّونَ مِنْهَا مَا يُسْتَحِلُّ مِنْ
 غَيْرِهَا؟! فَلَنْ فَعَلْتُمْ لَقَدْ كَفَرْتُمْ، وَهِيَ أُمَّكُمْ، وَلَنْ قُلْتُمْ:
 لَيْسَتْ أُمَّنَا لَقَدْ كَفَرْتُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ

*Allah a făcut astfel din judecata oamenilor o rânduială sigură.
 V-am lămurit această obiecție?» Au răspuns: «Da!» El a
 continuat: «Cât despre vorbele voastre că a luptat, dar nu a luat
 captivi și nici pradă: ați lua-o captivă pe mama voastră 'Ā'īṣa și
 v-ați îngădui în privința ei ceea ce v-ați îngădui în privința altor
 captive? Dacă ați face aceasta, ați cădea în necredință, căci ea
 este mama voastră. Iar dacă ați spune că nu este mama voastră,
 ați cădea în necredință, pentru că Allah spune:*

﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾

*Profetul este mai apropiat de credincioși decât ei înșiși, iar soțiile
 sale sunt mamele lor.
 Coran 33:6 (fragment)*

فَأَنْتُمْ تَدُورُونَ بَيْنَ ضَلَائِلَتَيْنِ، أَيُّهُمَا صَرْتُمْ إِلَيْهَا صَرْتُمْ إِلَى
 ضَلَالَةٍ، فَنَظَرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، قُلْتُ: أَخْرَجْتُ مِنْ

هذه؟ قالوا: نعم! وأما قولكم: محاً اسمه من أمير المؤمنين،
 فأنا آتيكم بمن ترضون وأريكم، قد سمعتم أن النبي ﷺ
 يوم الحديبية كاتب سهيل بن عمرو وأبا سفيان بن
 حرب، فقال رسول الله ﷺ لأمر المؤمنين: اكتب يا
 علي: هذا ما اصطاح عليه محمد رسول الله، فقال
 المشركون: لا والله! لو نعلم أنك رسول الله ما قاتلناك،
 فقال رسول الله ﷺ: اللهم إني أعلم أني رسول الله،
 اكتب يا علي: هذا ما اصطاح عليه محمد بن عبد الله،
 فوالله لرسول الله خير من علي، وما أخرجه من النبوة
 حين محاً نفسه، قال عبد الله بن عباس: فرجع من
 القوم ألفان وقتل سائرهم على ضلالة

Vă învățați între două răătăciri: pe oricare ați alege-o, tot în
 răătăcire ați ajunge.» S-au privit unii pe alții. Am întrebat: «V-am
 lămurit această obiecție?» Au răspuns: «Da!» «Iar cât despre
 vorbele voastre că și-a șters numele din [titulatura] conducătorul
 credincioșilor, vă voi aduce un exemplu pe care îl acceptați și vi-l
 voi arăta. Ați auzit că, în ziua de la al-Ḥudaybiyya, Profetul ﷺ
 a încheiat un înscris cu Suhayl ibn ‘Amr și Abū Sufyān ibn Ḥarb.

Trimisul lui Allah ﷺ i-a spus conducătorului credincioșilor:
 «Scrie, 'Alī: Acesta este acordul încheiat de Muḥammad,
 Trimisul lui Allah.» Politeiștii au spus: «Nu, pe Allah! Dacă am
 ști că ești Trimisul lui Allah, nu am lupta împotriva ta.»
 Trimisul lui Allah ﷺ a spus: «O, Allah! Tu știi că eu sunt
 Trimisul Tău. Scrie, 'Alī: Acesta este acordul încheiat de
 Muḥammad, fiul lui 'Abd Allāh.» Pe Allah, Trimisul lui Allah
 este mai bun decât 'Alī, iar ștergerea numelui său [din această
 titulatură] nu l-a scos din profeție.» 'Abd Allāh ibn 'Abbās a
 spus: «Două mii dintre acei oameni s-au întors, iar ceilalți au
 fost uciși, rămași în rătăcire.»
 Al-Ḥākim, al-Mustadrak (2/150–152).

Din această relatare reiese că două mii de khārijīți s-au întors de
 la falsitatea lor datorită lămuririlor și explicațiilor date de Ibn
 'Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său. Ea dovedește că
 întoarcerea la oamenii învățați aduce ocrotire de rele și de
 tulburări. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

Întrebați-i pe oamenii care cunosc, dacă voi nu știți!
 Coran 16:43 (fragment; aceeași formulare se află și în 21:7).

Un grup atras de părerea khārijīților renunță la rătăcire după ce îl ascultă pe Jābir ibn ‘Abd Allāh

Că întoarcerea la oamenii învățați le aduce musulmanilor bine în religie și în viața lumească o arată și relatarea lui Muslim din Ṣaḥīḥ (191), de la Yazīd al-Faḡīr, care a spus:

كُنْتُ قَدْ شَغَفَنِي رَأْيُ مَنْ رَأَى الْخَوَارِجَ، فَخَرَجْنَا فِي
عِصَابَةٍ ذَوِي عَدَدٍ نَرِيدُ أَنْ نُهَجَّ، ثُمَّ نَخْرُجَ عَلَى النَّاسِ،
قَالَ: فَمَرَرْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ فَإِذَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ
الْقَوْمَ - جَالِسٌ إِلَى سَارِيَةٍ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ:
إِذَا هُوَ قَدْ ذَكَرَ الْجَهَنَّمِيِّينَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا صَاحِبَ
رَسُولِ اللَّهِ! مَا هَذَا الَّذِي تُحَدِّثُونَ؟ وَاللَّهِ يَقُولُ

Mă cucerise una dintre părerile khārijīților. Am plecat cu un grup numeros, vrând să facem pelerinajul și apoi să ne răsculăm împotriva oamenilor. Am trecut prin Medina, unde Jābir ibn ‘Abd Allāh, așezat lângă un stâlp, le relata oamenilor de la Trimisul lui Allah ﷺ. A pomenit de cei [scoși] din Gheena. I-am spus: «O, companion al Trimisului lui Allah! Ce este aceasta ce relațați? Allah spune:

﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ﴾

Pe cel pe care Tu îl faci să intre în Foc l-ai acoperit de rușine.
Coran 3:192 (fragment)

și:

﴿كَلَّمَآ أَرَادُوآ أَن يَخْرُجُوآ مِنْهَا أُعِيدُوآ فِيهَا﴾

De fiecare dată când vor dori să iasă din el, vor fi întorși în el.
Coran 32:20 (fragment)

فما هذا الذي تقولون؟ قال: فقال: أقرأ القرآن؟ قلت: نعم! قال: فهل سمعت بمقام محمد عليه السلام، يعني الذي يبعثه فيه؟ قلت: نعم! قال: فإنه مقام محمد ﷺ المحمود الذي يخرج الله به من يخرج. قال: ثم نعت وضع الصراط ومرّ الناس عليه، قال: وأخاف أن لا أكون أحفظ ذلك. قال: غير أنه قد زعم أن قوماً يخرجون من النار بعد أن يكونوا فيها، قال: يعني فيخرجون كأنهم عيدان السماسم، قال: فيدخلون نهراً من أنهار الجنة فيغتسلون فيه، فيخرجون كأنهم القراطيس. فرجعنا، قلنا: ويحكم! أترون الشيخ يكذب

على رسول الله ﷺ! فرجعنا، فلا - والله! - ما خرج منا
غير رجل واحد، أو كما قال أبو نعيم

Așadar, ce sunt aceste vorbe ale voastre?» El a întrebat: «Citești Coranul?» Am răspuns: «Da!» A întrebat: «Ai auzit despre rangul lui Muḥammad, pacea fie asupra lui, adică rangul la care va fi ridicat?» Am răspuns: «Da!» A spus: «Acesta este rangul preaslăvit al lui Muḥammad ﷺ, prin care Allah îi scoate [din Foc] pe cei pe care îi scoate.» A descris apoi așezarea podului Șirāt și trecerea oamenilor pe el; mă tem că nu am reținut acea parte. Însă a spus că unii oameni vor ieși din Foc după ce vor fi stat în el: vor ieși ca niște tulpini de susan. Vor intra într-unul dintre râurile Paradisului și se vor spăla în el, apoi vor ieși albi ca foile de hârtie. Ne-am întors, spunând: «Vai vouă! Credeți că acest bătrân ar minți despre Trimisul lui Allah ﷺ?» Astfel, am renunțat. Pe Allah, dintre noi nu s-a răscolat decât un singur om — ori așa cum a spus Abū Nu‘aym.

Muslim (191).

Abū Nu‘aym este al-Faḍl ibn Dukayn, unul dintre transmițătorii din lanț. Ibn Kathīr a citat această relatare despre Jābir, transmisă de Ibn Abī Hātim, Ibn Mardawayh și alții, în exegeza cuvintelor Preaînaltului din sura al-Mā’ida:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾

Vor dori să iasă din Foc, dar nu vor putea ieși din el.

Coran 5:37 (fragment)

Relatarea arată că acest grup fusese încercat prin admirația pentru părerea khārijiților, care îl declarau necredincios pe cel ce săvârșește un păcat major și susțineau că va rămâne veșnic în Foc. Întâlnindu-l pe Jābir, Allah să fie mulțumit de el, și primind explicațiile sale, au urmat îndrumarea lui și au părăsit înțelegerea lor greșită. Au renunțat la răscoala pe care o plănuiseră după

pelerinaj. Acesta este unul dintre cele mai mari foloase pe care musulmanul le dobândește întorcându-se la oamenii învățați. Gravitatea exagerării în religie, a abaterii de la adevăr și a îndepărtării de calea oamenilor Sunnei și ai comunității este arătată și de cuvintele Profetului ﷺ, în hadithul relatat de Ḥudhayfa, Allah să fie mulțumit de el:

إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ قَرَأَ الْقُرْآنَ، حَتَّى إِذَا
رُئِيَ بِهِجَتَهُ عَلَيْهِ وَكَانَ رَدَّءًا لِلْإِسْلَامِ، انْسَلَخَ مِنْهُ
وَنَبَذَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ، وَسَعَى عَلَى جَارِهِ بِالسَّيْفِ وَرَمَاهُ
بِالشَّرْكِ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! أَيُّهُمَا أَوْلَى بِالشَّرْكِ: الرَّامِي أَوْ
الْمَرْمِي؟ قَالَ: بَلِ الرَّامِي

Unul dintre lucrurile de care mă tem cel mai mult pentru voi este un om care a citit Coranul până când strălucirea acestuia a ajuns să se vadă asupra lui și a devenit un sprijin pentru Islam, dar care apoi se leapădă de el, îl aruncă înapoia sa, pornește cu sabia împotriva vecinului său și îl acuză de asociere [a altcuiva cu Allah]. Am întrebat: „O, Profet al lui Allah! Care dintre ei merită mai degrabă acuzația de asociere: cel care o aduce sau cel acuzat?” A răspuns: „Cel care o aduce.”

Relatat de al-Bukhārī în al-Tārīkh, de Abū Yaʿlā, Ibn Ḥibbān și al-Bazzār. A se vedea al-Albānī, al-Ṣaḥīḥa (3201).

Tinerețea poate duce la înțelegere greșită: un exemplu

Tinerețea este o împrejurare în care se poate ajunge la înțelegere greșită. O dovedește ceea ce al-Bukhārī a relatat în Șaḥīḥ (4495), prin lanțul său până la Hișām ibn ‘Urwa, de la tatăl acestuia, care a spus:

قلت لعائشة زوج النبي ﷺ وأنا يومئذ حديث السنّ:
أرأيت قول الله تبارك وتعالى

*I-am spus ‘Ā’ișei, soția Profetului ﷺ, pe când eram încă tânăr:
Cum înțelegeți cuvintele lui Allah, Binecuvântatul și Preainaltul:*

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾

*Al-Şafā și al-Marwa sunt dintre semnele rânduite de Allah. Cel
care face pelerinajul la Casă sau ‘umra nu săvârșește niciun
păcat dacă merge între ele.
Coran 2:158 (fragment)*

فَمَا أَرَى عَلَى أَحَدٍ شَيْئًا أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا، فَقَالَتْ
عَائِشَةُ: كَلَّا! لَوْ كَانَتْ كَمَا تَقُولُ كَانَتْ: فَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِ
أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا، إِنَّمَا أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ فِي الْأَنْصَارِ،
كَانُوا يَهْلُونَ لِمَنَاةَ، وَكَانَتْ مَنَاةٌ حَذُو قَدِيدٍ، وَكَانُوا
يَتَحَرَّجُونَ أَنْ يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا جَاءَ
الْإِسْلَامَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ

*Eu înțeleg de aici că nimeni nu greșește dacă nu merge între ele.
'Ā'isha a spus: Nicidecum! Dacă ar fi așa cum spui, formularea ar
fi: «nu săvârșește niciun păcat dacă nu merge între ele». Acest
verset a fost pogorât în privința ajutoarelor din Medina. Ei
rosteau chemarea de consacrare pentru Manāt, care se afla în
dreptul localității Qudayd, și se fereau să meargă între al-Şafā și
al-Marwa. Când a venit islamul, l-au întrebat pe Trimisul lui
Allah ﷺ despre aceasta, iar Allah a pogorât:*

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا﴾

*Al-Şafā și al-Marwa sunt dintre semnele rânduite de Allah. Cel
care face pelerinajul la Casă sau 'umra nu săvârșește niciun
păcat dacă merge între ele.
Coran 2:158 (fragment)*

'Urwa ibn al-Zubayr se numără printre cei mai aleși urmași ai
companionilor și a fost unul dintre cei șapte juriști ai Medinei din

vremea urmașilor. El și-a pregătit scuza pentru greșeala de înțelegere, precizând că era tânăr atunci când a pus întrebarea. Aceasta arată limpede că tinerețea poate duce la înțelegere greșită, iar întoarcerea la oamenii învățați aduce bine și ocrotire.

1 Cum ar putea atentatele și distrugerea să fie considerate jihad?

بأي عقل ودين يكون التفجير والتدمير جهاداً؟!

Am arătat în această introducere că diavolul se apropie de cei care îl adoră pe Allah pentru a le strica religia prin exces și exagerare, așa cum s-a întâmplat cu khārijii și cu grupul cucerit de părerea lor. Am arătat și că drumul feririi de tulburări este întoarcerea la oamenii învățați: două mii de khārijii s-au întors după dezbaterile cu Ibn ʿAbbās, iar celălalt grup a renunțat la răul pe care îl plănuise după ce s-a întors la Jābir ibn ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de ei și de părinții lor.

După această introducere, spun: cât de mult seamănă prezentul cu trecutul! Atentatele și distrugerile petrecute în orașul Riad, precum și armele și explozibili descoperiți la Mecca și Medina la începutul acestui an, 1424 H., sunt urmarea amăgirii diavolului, care le-a înfrumusețat excesul și exagerarea celor care le-au săvârșit. Aceste fapte se numără printre cele mai urâte crime și acte de stricăciune pe pământ. Și mai urât este că diavolul le înfrumusețează celor care le comit ideea că ar fi jihad. Ce rațiune și ce religie ar putea socoti jihad sinuciderea, uciderea musulmanilor și a celor aflați sub legământ, înspăimântarea oamenilor aflați în siguranță, lăsarea femeilor văduve și a copiilor orfani și dărâmarea clădirilor peste cei aflați în ele?!

Am socotit potrivit să adun, pe cât este cu putință, textele Cărții și ale Sunnei care arată cât de gravă și de primejdioasă era uciderea și în legile revelate mai înainte. Voi aduce, de asemenea, textele Cărții și ale Sunnei despre musulmanul care se ucide pe

sine și despre uciderea altor musulmani și a celor aflați sub legământ, cu intenție sau din greșeală. Fac aceasta pentru a stabili dovada și a arăta calea limpede, astfel încât cel care pierе să piară după o dovadă limpede, iar cel care trăiește să trăiască după o dovadă limpede.

Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să-i călăuzească spre ceea ce este drept pe cei care au rătăcit, să-i scoată din întuneric la lumină și să-i păzească pe musulmani de răul celor răi. El este Auzitor și răspunde rugilor.

Gravitatea și primejdia uciderii în legile revelate mai înainte

ما جاء في تعظيم أمر القتل وخطره في الشرائع السابقة

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus despre unul dintre cei doi fii ai lui Adam:

﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾

*Sufletul său i-a înlesnit uciderea fratelui său; l-a ucis și a ajuns
printre cei pierduți.*

Coran 5:30

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a mai spus:

﴿مَنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾

Din această pricină le-am prescris fiilor lui Israel că acela care ucide un suflet, fără ca acesta să fi ucis un alt suflet sau să fi făcut stricăciune pe pământ, este ca și cum i-ar fi ucis pe toți oamenii, iar acela care salvează o viață este ca și cum i-ar fi salvat pe toți oamenii.

Coran 5:32 (fragment)

Profetul ﷺ a spus:

لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَىٰ ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ
مِّنْ دَمِهَا؛ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ

Niciun suflet nu este ucis pe nedrept fără ca primul fiu al lui Adam să poarte o parte din vina sângelui său, pentru că el a fost primul care a deschis calea uciderii.

Al-Bukhārī (3335); Muslim (1677).

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus despre Trimisul Său Moise ﷺ că acesta i-a zis lui al-Khiḍr:

﴿أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا﴾

Ai ucis un suflet nevinovat, fără ca el să fi ucis un alt suflet?! Ai săvârșit un lucru îngrozitor!

Coran 18:74 (fragment)

Și a spus despre el:

﴿فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ
فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ۚ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ
لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

*Cel din tabăra sa i-a cerut ajutor împotriva celui din tabăra
vrăjmașilor săi. Moise l-a lovit cu pumnul și i-a pus capăt vieții.
A spus: „Aceasta este din lucrarea diavolului! El este un dușman
vădit, care duce în rătăcire.” A spus: „Doamne, mi-am făcut
nedreptate mie însumi! Iartă-mă!” Și El l-a iertat. El este
Iertătorul, Îndurătorul.
Coran 28:15–16 (fragment)*

În Șaḥīḥ Muslim (2905), Sālim ibn ‘Abd Allāh ibn ‘Umar a spus:

يا أهل العراق! ما أسألكم
عن الصغيرة وأركبكم للكبيرة! سمعت أبي عبد الله بن
عمر يقول: سمعت رسول الله ﷺ يقول: إِنَّ الْفِتْنَةَ تَجِيءُ
مِنْ ههنا، وأومأ بيده نحو المشرق، من حيث يطلع قرنا
الشیطان، وأنتم يضرب بعضكم رقاب بعض، وإِنَّمَا قَتَلَ
مُوسَى الَّذِي قَتَلَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ خَطَاً، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ لَهُ

*O, oameni ai Irakului! Cât de mult întrebați despre lucrurile mici
și cât de îndrăzneți sunteți la cele mari! L-am auzit pe tatăl meu,
‘Abd Allāh ibn ‘Umar, spunând: L-am auzit pe Trimisul lui
Allah ﷺ spunând: «Tulburarea vine de aici» — și a arătat cu
mâna spre răsărit — «de unde răsar cele două coarne ale
diavolului.» Iar voi vă tăiați gâturile unii altora! Moise l-a ucis
din greșeală pe cel din neamul lui Faraon pe care l-a ucis, iar
Allah, Atotputernicul și Preamăritul, i-a spus:*

﴿وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا﴾

*Ai ucis un suflet, iar Noi te-am izbăvit de măhnire și te-am
încercat în multe feluri.
Coran 20:40 (fragment)*

Prin cuvintele sale „Cât de mult întrebați despre lucrurile mici și cât de îndrăzneți sunteți la cele mari!”, Sālim ibn ‘Abd Allāh face trimitere la ceea ce s-a relatat de la tatăl său în Șaḥīḥ al-Bukhārī (5994). Un om din Irak îl întrebase despre sângele țânțarului, iar el a spus:

انظروا إلى هذا، يسألني عن دم البعوض وقد قتلوا ابن
النبي ﷺ، وسمعت النبي ﷺ يقول: هما ريحائتي من
الدنيا

Priviți-l pe acesta! Mă întreabă despre sângele țânțarului, deși ei l-au ucis pe fiul Profetului ﷺ! L-am auzit pe Profet ﷺ spunând: „Ei doi sunt cele două flori înmiresmate ale mele din această lume.”

Al-Bukhārī (5994).

Se referea la al-Ḥasan și al-Ḥusayn, Allah să fie mulțumit de ei și de tatăl lor.

Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دَيْرِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾

Și când am luat legământul vostru: „Să nu vă vărsați sângele unii altora și să nu vă alungați unii pe alții din casele voastre!”

Apoi ați incuviințat, fiind martori.

Coran 2:84

Și Preaînaltul a spus:

﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾

*Le-am prescris în ea: viață pentru viață, ochi pentru ochi, nas
pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și pedeapsă
echivalentă pentru răni.*

Coran 5:45 (fragment)

Despre musulmanul care se ucide pe sine, cu intenție sau din greșeală

ما جاء في قتل المسلم نفسه عمداً وخطأً

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُونًا وَظُلْمًا
 فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝﴾

O, voi care credeți! Nu vă însușiți averile unii altora pe nedrept, ci numai prin negoț făcut cu învoirea voastră. Și nu vă ucideți pe voi înșivă! Allah este Îndurător cu voi. Pe cel care face aceasta din dușmănie și nedreptate îl vom face să ardă în Foc. Acest lucru este ușor pentru Allah.

Coran 4:29-30

Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَّبَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Cel care se ucide cu un lucru în această lume va fi chinuit cu el în Ziua Învierii.

Al-Bukhārī (6047); Muslim (176), de la Thābit ibn al-Ḍaḥḥāk, Allah să fie mulțumit de el.

Al-Bukhārī (5778) și Muslim (175) au relatat de la Abū Hurayra că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ
نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا
أَبَدًا، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي
بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا

Cel care se aruncă de pe un munte și se ucide va cădea mereu în Focul Gheenei, rămânând în el pe vecie. Cel care bea otravă și se ucide o va ține în mână și o va bea mereu în Focul Gheenei, rămânând în el pe vecie. Iar cel care se ucide cu un fier îl va ține în mână și se va împunge cu el în pânțele în Focul Gheenei, rămânând în el pe vecie.

Al-Bukhārī (5778); Muslim (175).

În Șaḥīḥ al-Bukhārī (1365), Abū Hurayra a spus că Profetul ﷺ a zis:

الذي يخنق نفسه يخنقها في النار، والذي يطعنها يطعنها
في النار

Cel care se sugrumă se va sugruma în Foc, iar cel care se înjunghie se va înjunghia în Foc.

Al-Bukhārī (1365).

Acest hadith se află și în Musnad al imamului Aḥmad (9618), precum și în alte lucrări, cu adaosul:

والذي يتقحم فيها يتقحم في النار

Iar cel care se aruncă în foc se va arunca în Focul Gheenei.

Aḥmad, al-Musnad (9618); a se vedea al-Albānī, al-Silsila al-ṣaḥīḥa (3421).

În Șaḥīḥ al-Bukhārī (1364) și Șaḥīḥ Muslim (180), al-Ḥasan a spus: „Jundub, Allah să fie mulțumit de el, ne-a relatat în această moschee; nu am uitat și nu ne temem că vom uita și nici nu ne temem că Jundub ar minți despre Profet ﷺ.” El a relatat:

كان برجل جراح فقتل نفسه، فقال الله: بدرني عبدي
بنفسه، حرمت عليه الجنة

Un om avea răni și s-a ucis. Allah a spus: „Robul Meu M-a luat înaintea în privința vieții sale. I-am oprit Paradisul.”

Al-Bukhārī (1364); Muslim (180).

Ibn Hibbān a relatat în Șaḥīḥ (Mawārid al-ḡamʿān, 763), de la Jābir ibn Samura, Allah să fie mulțumit de el:

أَنَّ رَجُلًا كَانَتْ بِهِ جَرَاخَةٌ، فَأَتَى قِرْنًا لَهُ فَأَخَذَ مَشْقَصًا،
فَذَبَحَ بِهِ نَفْسَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ

Un om era rănit. A mers la tolba sa, a luat un vârflat de săgeată și și-a tăiat gâtul cu el, iar Profetul ﷺ nu a făcut rugăciunea funerară pentru el.

Ibn Hibbān, Șaḥīḥ (Mawārid al-ḡamʿān, 763).

Al-Albānī a spus în Șaḥīḥ al-targhīb (2457): „Autentic prin susținerea altor relatări.”

Cel care se ucide din greșeală este scuzat și nu poartă păcat, potrivit cuvintelor lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul:

﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾

Nu aveți nicio vină pentru greșelile voastre, ci [vina este] pentru ceea ce inimile voastre au făcut cu intenție.

Coran 33:5 (fragment)

și cuvintelor Sale:

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾

Doamne, nu ne trage la răspundere dacă uităm ori greșim!

Coran 2:286 (fragment)

Allah a spus:

قَدْ فَعَلْتَ

Am făcut aceasta.

Muslim (126).

Despre uciderea nedreaptă a musulmanului, cu intenție sau din greșeală

ما جاء في قتل المسلم بغير حقٍّ عمدًا وخطأً

Uciderea unui musulman poate avea un temei legitim sau poate fi nedreaptă. Ea are temei legitim în cazul pedepsei echivalente și al pedepselor prevăzute de Lege; uciderea nedreaptă poate fi săvârșită cu intenție sau din greșeală. Despre uciderea cu intenție, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

Cel care ucide cu intenție un credincios va avea drept răsplată Gheena, în care va rămâne veșnic. Allah Se va mânia pe el, îl va blestema și îi va pregăti un chin cumplit.

Coran 4:93

Și a spus:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخَذُ
فِيهِ مَهَنًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَدِلُّ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا﴾

Și cei care nu cheamă altă divinitate alături de Allah, nuucid sufletul pe care Allah l-a făcut inviolabil decât în temeiul dreptului și nu săvârșesc adulter. Cel care face aceasta va întâlni pedeapsa. Chinul îi va fi îndoit în Ziua Învierii și va rămâne veșnic în el, înjosit, în afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune. Acestora Allah le va preschimba faptele rele în fapte bune. Allah este Iertător, Îndurător.

Coran 25:68–70

Allah Preaînaltul a spus în surele al-An‘ām și al-Isrā’:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

Nu ucideți sufletul pe care Allah l-a făcut inviolabil decât în temeiul dreptului!

Coran 6:151 și 17:33 (fragment comun).

În sura al-An‘ām a spus:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ^ط نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾

Nu vă ucideți copiii din pricina sărăciei! Noi vă dăm hrană vouă și lor.

Coran 6:151 (fragment)

În sura al-Isrā’ a spus:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ^ط نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَإِيَّاهُمْ^ج إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ خَطَاً كَبِيراً﴾

Nu vă ucideți copiii de teama sărăciei! Noi le dăm hrană lor și vouă. Uciderea lor este un păcat mare.

Coran 17:31

Și Preaînaltul a spus:

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ اقْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ^ج قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ﴾

Au pierdut cei care și-au ucis copiii din nesăbuiță, fără știință, și au oprit ceea ce Allah le-a dat ca hrană, născocind minciuni despre Allah. Ei au rătăcit și nu au fost călăuziți.

Coran 6:140

Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

أول ما يُقضى بين الناس يوم القيامة في الدِّماء

*Prima pricină în care se va judeca între oameni în Ziua Învierii
privește vărsarea de sânge.*

Al-Bukhārī (6864); Muslim (1678).

În predica sa din timpul Pelerinajului de adio, el ﷺ a întărit inviolabilitatea sângelui, averilor și onoarei musulmanilor, asemănând-o cu inviolabilitatea aceluși timp și a aceluși loc. Abū Bakra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat:

خطبنا النَّبِيُّ ﷺ يوم النحر، قال: أتدرون أيَّ يوم هذا؟

قلنا: الله ورسوله أعلم، فسكت حتى ظننا أنه سيُسَمِّيهِ

بغير اسمه، قال: أليس يوم النحر؟ قلنا: بلى! قال: أي

شهر هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم، فسكت حتى ظننا أنه

سيُسَمِّيهِ بغير اسمه، فقال: أليس ذو الحجة؟ قلنا: بلى!

قال: أي بلد هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم، فسكت حتى

ظننا أنه سيُسَمِّيهِ بغير اسمه، قال: أليست بالبلدة الحرام؟

قلنا: بلى! قال: فإنَّ دماءَكم وأموالَكم وأعراضَكم عليكم

حرام كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا إلى

يوم تلقون ربكم، ألا هل بلغت؟ قالوا: نعم! قال: اللهم
اشهد، فليبلغ الشاهد الغائب، فرب مبلغ أوعى من
سامع، فلا ترجعوا بعدي كفاراً يضرب بعضكم رقاب
بعض

Profetul ﷺ ne-a ținut o predică în ziua jertfei și a întrebat: „Știți ce zi este aceasta?” Am răspuns: „Allah și Trimisul Său știu mai bine.” A tăcut, până când am crezut că o va numi altfel. A întrebat: „Nu este ziua jertfei?” Am răspuns: „Ba da!” A întrebat: „Ce lună este aceasta?” Am răspuns: „Allah și Trimisul Său știu mai bine.” A tăcut, până când am crezut că o va numi altfel. A întrebat: „Nu este Dhū al-Ḥijja?” Am răspuns: „Ba da!” A întrebat: „Ce ținut este acesta?” Am răspuns: „Allah și Trimisul Său știu mai bine.” A tăcut, până când am crezut că îl va numi altfel. A întrebat: „Nu este ținutul sacru?” Am răspuns: „Ba da!” A spus: „Sângele, averile și onoarea voastră vă sunt inviolabile, așa cum este inviolabilă această zi a voastră, în această lună a voastră, în acest ținut al vostru, până în ziua în care Îl veți întâlni pe Domnul vostru. Oare am transmis?” Au răspuns: „Da!” A spus: „O, Allah, fii martor! Cel prezent să-i transmită celui absent, căci poate că cel căruia i se transmite va înțelege mai bine decât cel care a auzit. Să nu vă întoarceți după mine la necredință, tăindu-vă gâturile unii altora!”
Al-Bukhārī (67, 1741); Muslim (1679).

Această întărire apare și în hadithul lui Ibn ‘Abbās din Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (1739), în hadithul lui Ibn ‘Umar din aceeași lucrare (1742) și în hadithul lui Jābir din Ṣaḥīḥ Muslim (1218).

Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

اجتنبوا السبع الموبقات، قالوا: يا رسول الله! وما هنَّ؟
قال: الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حَرَّمَ الله
إِلَّا بالحقِّ، وأكل الربِّا، وأكل مال اليتيم، والتوليُّ يوم
الزَّحف، وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات

Feriți-vă de cele șapte păcate nimicitoare! Au întrebat: „O, Trimis al lui Allah! Care sunt ele?” A răspuns: „A-I asocia altceva lui Allah, vrăjitoria, uciderea sufletului pe care Allah l-a făcut inviolabil, în afara unui temei legitim, consumarea dobânzii, însușirea averii orfanului, fuga de pe câmpul de luptă și acuzarea de desfrâu a femeilor credincioase, caste, care nici nu se gîndesc la asemenea fapte.”

Al-Bukhārī (2766); Muslim (145).

Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

لن يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دماً
حراماً

Credinciosul va rămâne într-un larg răgaz în privința religiei sale, câtă vreme nu varsă sânge oprit.

Al-Bukhārī, Ṣaḥīḥ (6862).

Ibn ʿUmar a spus:

إِنَّ مِنْ وَرَطَاتِ الْأُمُورِ الَّتِي لَا مَخْرَجَ لِمَنْ أَوْقَعَ نَفْسَهُ
فِيهَا سَفَكَ الدَّمَ الْحَرَامَ بِغَيْرِ حِلٍّ

Una dintre încurcăturile fără ieșire pentru cel care se aruncă în ele este vărsarea sângelui oprit fără niciun drept.

Al-Bukhārī, Ṣaḥīḥ (6863).

ʿUbāda ibn al-Ṣāmit a relatat:

كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي مَجْلِسٍ، فَقَالَ: تُبَايِعُونِي عَلَى
أَنْ لَا تَشْرَكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، فَمَنْ وَفَّى مِنْكُمْ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ
فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسْتَرَهُ اللَّهُ
عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ

Ne aflam într-o adunare cu Trimisul lui Allah ﷺ, iar el a spus: „Îmi dați legământul să nu-I asociați nimic lui Allah, să nu săvârșiți adulter, să nu furați și să nu ucideți sufletul pe care Allah l-a făcut inviolabil decât în temeiul dreptului. Cel dintre voi care își împlinește legământul își are răsplata la Allah. Cel care săvârșeste ceva dintre acestea și este pedepsit pentru el își găsește în aceasta ispășirea. Iar cel care săvârșeste ceva dintre acestea și Allah îi acoperă fapta rămâne la hotărârea lui Allah: dacă voiește, îl iartă, iar dacă voiește, îl pedepsește.”

Al-Bukhārī (18); Muslim (1709). Formularea este a lui Muslim.

Ibn ʿUmar a relatat de la Profet ﷺ:

مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا

Cel care ridică armele împotriva noastră nu este dintre noi.

Al-Bukhārī (6874); Muslim (161).

ʿAbd Allāh ibn Masʿūd a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: النَّفْسَ بِنَفْسٍ، وَالثِّيبَ الزَّانِيَ، وَالْمُفَارِقَ لِدِينِهِ التَّارِكَ لِلْجَمَاعَةِ

Nu este îngăduit sângele unui musulman care mărturisește că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că eu sunt Trimisul lui Allah decât în unul dintre trei cazuri: viață pentru viață, adulterul celui care a fost căsătorit și părăsirea religiei sale, despărțindu-se de comunitate.

Al-Bukhārī (6878); Muslim (1676).

Tot de la el se relatează că Profetul ﷺ a spus:

سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ

Insultarea musulmanului este nelegiuire, iar lupta împotriva lui este necredință.

Al-Bukhārī (48); Muslim (116).

Ibn ʿAbbās a relatat că Profetul ﷺ a spus:

أَبْغَضُ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: مُلْحَدٌ فِي الْحَرَمِ، وَمُبْتَغٍ فِي
الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَطْلَبٌ دَمِ امْرِئٍ بغيرِ حَقٍّ
لِيَهْرِيقَ دَمَهُ

*Trei feluri de oameni sunt cei mai urâți de Allah: cel care se
abate de la dreptate în sanctuar, cel care caută să aducă în islam
o rânduială a vremii neștiinței și cel care urmărește pe nedrept
sângele unui om ca să-l verse.*

Al-Bukhārī (6882).

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأَنْثَىٰ ۖ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ
ۚ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ
فَهُوَ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

*O, voi care credeți! V-a fost prescrisă pedeapsa echivalentă
pentru cei uciși: omul liber pentru omul liber, robul pentru rob și*

femeia pentru femeie. Celui căruia fratele său îi iartă ceva [din dreptul pedepsei] i se va cere [despăgubirea] în chip cuviincios, iar el o va plăti cu bunăvoință. Aceasta este o ușurare și o milă de la Domnul vostru. Cel care întrece măsura după aceea va avea parte de un chin dureros. În pedeapsa echivalentă este viață pentru voi, oameni cu judecată, ca să vă temeți [de Allah].

Coran 2:178-179

În Șahîh al-Bukhārî (6896), de la Ibn ‘Umar, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, se relatează că un băiat a fost ucis prin viclenie. ‘Umar a spus:

لو اشترك فيها أهل صنعاء لقتلتهم

Dacă oamenii din Șan‘ā’ ar fi luat parte cu toții la aceasta, i-aș fi pedepsit cu moartea pe toți.

Al-Bukhārî (6896).

Al-Mughîra ibn Ḥakīm a relatat de la tatăl său:

إِنَّ أَرْبَعَةَ قَتَلُوا صَبِيًّا، فَقَالَ عُمَرُ...

Patru oameni au ucis un copil, iar ‘Umar a spus...

Al-Bukhārî (6896).

[A relatat] ceva asemănător.

În Șaḥīḥ al-Bukhārī (7152), Jundub ibn ʿAbd Allāh a spus:

إِنَّ أَوَّلَ مَا يَنْتَنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا
يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يُحَالَ بَيْنَهُ
وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَّ مِنْ دَمٍ هَرَّاقَهُ فَلْيَفْعَلْ

Prima parte a omului care ajunge să putrezească este pântecul său. Cel care poate să nu mănânce decât ceea ce este bun și îngăduie să facă aceasta! Iar cel care poate să nu fie despărțit de Paradis din pricina unui căuș de sânge pe care l-a vărsat să facă aceasta!

Al-Bukhārī (7152).

Al-Hāfiz a spus în al-Faḥ (13/130):

ووقع مرفوعاً عند الطبراني أيضاً من طريق إسماعيل بن مسلم، عن الحسن، عن جندب، ولفظه: (تعلمون أنني سمعت رسول الله ﷺ يقول: لا يحولن بين أحدكم وبين الجنة وهو يراها ملء كف دم من مسلم أهراقه بغير حله)، وهذا لو لم يرد مصرحاً برفعه لكان في حكم المرفوع؛ لأنه لا يُقال بالرأي، وهو وعيد شديد لقتل المسلم بغير حقٍّ

La al-Ṭabarānī este relatat și ca atribuit Profetului, prin Ismā'īl ibn Muslim, de la al-Ḥasan, de la Ḥundub, cu formularea: „Știți că l-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând: «Să nu ajungă între vreunul dintre voi și Paradis, în timp ce îl privește, un căuș din sângele unui musulman pe care l-a vărsat fără drept!»”

Chiar dacă nu s-ar fi transmis cu atribuirea explicită Profetului, ar avea statutul unei asemenea relatări, căci aceasta nu se poate spune prin simpla părere. Este o amenințare aspră pentru uciderea unui musulman fără drept.

Ibn Hajar, al-Faḥ (13/130).

Profetul ﷺ a spus:

وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي يُضْرَبُ بِرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَ
مِنْ مُؤْمِنَهَا، وَلَا يَفِي لَذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي
وَلَسْتُ مِنْهُ

Cel care se ridică împotriva comunității mele, lovindu-i atât pe cei dreapți, cât și pe cei păcătoși, fără să se ferească de credincioșii ei și fără să-și respecte legământul față de cel aflat sub legământ, nu este de-al meu, iar eu nu sunt de-al lui.

Muslim (1848).

Urmează hadithuri care nu se află în cele două colecții Șaḥīḥ, dintre cele adunate de al-Mundhirī în al-Targhib wa-l-tarhīb și confirmate de al-Albānī în Șaḥīḥ al-targhib wa-l-tarhīb (1/629–634):

Al-Barā', Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

لِزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَلَوْ
أَنَّ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ
لَأَدْخَلَهُمُ اللَّهُ النَّارَ

Dispariția acestei lumi este mai puțin însemnată înaintea lui Allah decât uciderea fără drept a unui credincios. Dacă locuitorii cerurilor Sale și locuitorii pământului Său ar lua parte la vărsarea sângelui unui credincios, Allah i-ar face să intre în Foc.

‘Abd Allāh ibn ‘Amr, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

لِزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ

Disparația acestei lumi este mai puțin însemnată înaintea lui Allah decât uciderea unui musulman.

Burayda a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

قَتْلُ الْمُؤْمِنِ أَكْثَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا

Uciderea unui credincios este mai gravă înaintea lui Allah decât dispariția acestei lumi.

Abū Sa‘īd și Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de ei, au relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ
لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ

Dacă locuitorii cerului și locuitorii pământului ar lua parte la vărsarea sângelui unui credincios, Allah i-ar arunca în Foc.

Abū Bakra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اجْتَمَعُوا عَلَى قَتْلِ مُسْلِمٍ
لَكَبَّهُمُ اللَّهُ جَمِيعاً فِي النَّارِ

Dacă locuitorii cerurilor și ai pământului s-ar uni pentru a ucide un musulman, Allah i-ar arunca pe toți cu fețele în Foc.

Mu'āwiya, Allah să fie mulțumit de el, a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ، إِلَّا الرَّجُلُ يَمُوتُ كَافِرًا،
أَوْ الرَّجُلُ يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

Pentru orice păcat există nădejdea ca Allah să-l ierte, în afară de omul care moare necredincios sau de omul care ucide cu intenție un credincios.

Abū al-Dardā', Allah să fie mulțumit de el, a spus că l-a auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:

كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ، إِلَّا الرَّجُلُ يَمُوتُ
مُشْرِكًا، أَوْ يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

Pentru orice păcat există nădejdea ca Allah să-l ierte, în afară de omul care moare asociindu-l altceva lui Allah sau de cel care ucide cu intenție un credincios.

Abū Mūsā, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

إِذَا أَصْبَحَ إِبْلِيسُ بِثَّ جُنُودَهُ، يَقُولُ: مَنْ أَخَذَ الْيَوْمَ
مُسْلِمًا أَلْبَسَهُ التَّاجَ، قَالَ: فَيَجِيءُ هَذَا فَيَقُولُ: لَمْ أَزَلْ بِهِ
حَتَّى طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، فَيَقُولُ: أَوْشَكَ أَنْ يَتَزَوَّجَ، وَيَجِيءُ
هَذَا فَيَقُولُ: لَمْ أَزَلْ بِهِ حَتَّى عَقَّ وَالِدِيهِ، فَيَقُولُ: يَوْشَكَ
أَنْ يَبْرِّهَمَا، وَيَجِيءُ هَذَا فَيَقُولُ: لَمْ أَزَلْ بِهِ حَتَّى أَشْرَكَ،
فَيَقُولُ: أَنْتَ أَنْتَ، وَيَجِيءُ هَذَا فَيَقُولُ: لَمْ أَزَلْ بِهِ حَتَّى
قَتَلَ، فَيَقُولُ: أَنْتَ أَنْتَ، وَيُلْبِسُهُ التَّاجَ

Când se face dimineață, Iblīs își trimite oștile și spune: „Celui care astăzi îl duce la cădere pe un musulman îi voi pune coroana.” Vine unul și spune: „Nu l-am lăsat până nu și-a divorțat soția.” El spune: „Curând se va căsători.” Vine altul și spune: „Nu l-am lăsat până nu s-a purtat rău cu părinții săi.” El spune: „Curând se va purta bine cu ei.” Vine altul și spune: „Nu l-am lăsat până nu l-a asociat altceva lui Allah.” El spune: „Tu ești acela! Tu!” Vine altul și spune: „Nu l-am lăsat până nu a ucis.” El spune: „Tu ești acela! Tu!” și îi pune coroana.

‘Ubāda ibn al-Šāmit, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

من قتل مؤمناً فاغتبط بقتله لم يقبل الله منه صرفاً ولا عدلاً

Celui care ucide un credincios și se bucură de uciderea lui, Allah nu-i primește niciun act de adorare, obligatoriu sau de bunăvoie. Abū Dāwūd.

Apoi [Abū Dāwūd] a relatat de la Khālīd ibn Dihqān că l-a întrebat pe Yaḥyā ibn Yaḥyā al-Ghassānī despre cuvintele „și se bucură”. El a răspuns:

الذين يقاتلون في الفتنة، فيقتل أحدهم، فيرى أحدهم أنه على هدى لا يستغفر الله، يعني من ذلك

Sunt cei care luptă în timpul tulburării. Unul dintre ei ucide, socotind că se află pe calea cea dreaptă, și nu-l cere lui Allah iertare — adică pentru aceasta.

Abū Saʿīd, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

يُخْرِجُ عُنُقَ مِنَ النَّارِ يَتَكَلَّمُ، يَقُولُ: وَكَلْتُ الْيَوْمَ بِثَلَاثَةٍ:
بِكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَمَنْ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَمَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ حَقٍّ، فَيَنْطَوِي عَلَيْهِمْ فَيَقْدِفُهُمْ فِي غَمَرَاتِ
جَهَنَّمَ

*Din Foc va ieși un gât care vorbește și spune: „Astăzi mi-au fost încredințați trei: orice tiran îndârjit, cel care a pus alături de Allah o altă divinitate și cel care a ucis un suflet fără drept.”
Apoi se va încolăci în jurul lor și îi va arunca în adâncurile Gheenei.*

Pentru uciderea din greșeală a unui credincios, Allah a impus despăgubirea pentru viață și ispășirea. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾

Unui credincios nu-i este îngăduit să ucidă un alt credincios decât din greșeală. Cel care ucide un credincios din greșeală trebuie să elibereze un rob credincios și să plătească familiei celui ucis despăgubirea, afară de cazul în care ea renunță de bunăvoie la aceasta.

Coran 4:92 (fragment)

până la cuvintele Sale:

قُلْ
﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

Cel care nu găsește [un rob de eliberat] să postească două luni la rând, pentru ca Allah să-i primească căința. Allah este Știutor, Înțelept.

Coran 4:92 (fragment)

5 Despre uciderea celui aflat sub legământ, cu intenție sau din greșeală

ما جاء في قتل المعاهد عمداً وخطأً

Este oprită uciderea necredinciosului aflat sub protecția statornică a comunității musulmane, a celui aflat sub un tratat și a celui căruia i s-a acordat siguranță. În această privință s-au transmis amenințări aspre. Al-Bukhārī a relatat în Șaḥīḥ (3166), de la ‘Abd Allāh ibn ‘Amr, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مَعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا
تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte de la o depărtare de patruzeci de ani de mers.

Al-Bukhārī (3166).

Al-Bukhārī l-a inclus astfel în Cartea jizyei, în „*Capitolul despre păcatul celui care ucide fără vină un om aflat sub legământ*”. L-a inclus și în Cartea despăgubirilor pentru viață, în „*Capitolul despre păcatul celui care ucide fără vină un om aflat sub protecție*”, cu formularea:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مَعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا
لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte, cu adevărat, de la o depărtare de patruzeci de ani de mers.

Al-Bukhārī, Cartea despăgubirilor pentru viață.

Al-Hāfiẓ a spus în al-Fatḥ (12/259):

كَذَا تَرْجَمُ بِالذِّمِّيِّ، وَأُورِدَ الْخَبْرُ فِي الْمَعَاهِدِ، وَتَرْجَمُ فِي
الْجَزْيَةِ بِلَفْظٍ: (مَنْ قَتَلَ مَعَاهِدًا)، كَمَا هُوَ ظَاهِرُ الْخَبْرِ،
وَالْمُرَادُ بِهِ مَنْ لَهُ عَهْدٌ مَعَ الْمُسْلِمِينَ سِوَاءِ كَانُ بِعَقْدِ
جَزْيَةٍ أَوْ هُدْنَةٍ مِنْ سُلْطَانٍ أَوْ أَمَانٍ مِنْ مُسْلِمٍ

Așa a intitulat capitolul, pomenindu-l pe cel aflat sub protecție, dar a adus relatarea despre cel aflat sub legământ. În Cartea jizyei, titlul este «Cel care ucide un om aflat sub legământ», potrivit formulării evidente a relatării. Se referă la cel care are un legământ cu musulmanii, fie printr-un contract de jizya, fie printr-un armistițiu încheiat de un conducător, fie prin siguranța acordată de un musulman.

Ibn Ḥajar, al-Fatḥ (12/259).

Al-Nasā'ī (4750) l-a relatat cu formularea:

مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ
رِيحَهَا لِيُوجَدَ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om dintre cei aflați sub protecție nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte, cu adevărat, de la o depărtare de patruzeci de ani de mers.

Al-Nasā'ī (4750).

Tot el (4749) l-a relatat cu un lanț autentic de la unul dintre companionii Profetului ﷺ, potrivit căruia Trimisul lui Allah ﷻ a spus:

مَنْ قَتَلَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الذِّمَّةِ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ
رِيحَهَا لِيُوجَدَ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om dintre cei aflați sub protecție nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte, cu adevărat, de la o depărtare de șaptezeci de ani de mers.

Al-Nasā'ī (4749), cu lanț autentic.

Abū Bakra, Allah să fie mulțumit de el, a spus că Trimisul lui Allah ﷻ a zis:

مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا فِي غَيْرِ كُنْهٍ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ

Celui care ucide un om aflat sub legământ, în afara împrejurării în care aceasta ar fi îngăduită, Allah i-a oprit Paradisul.

Abū Dāwūd (2760); al-Nasā'ī (4747), cu lanț autentic.

Al-Nasā'ī (4748) a adăugat:

أَنْ يَشْمَّ رِيحَهَا

să-i simtă mireasma

Al-Nasā'ī (4748).

Expresia „în afara împrejurării în care aceasta ar fi îngăduită” înseamnă: în afara timpului în care ar fi îngăduită uciderea lui, atunci când nu ar mai avea legământ. Așa a explicat al-Mundhirī în al-Targhib wa-l-tarhib (2/635). El a spus că Ibn Hibbān l-a relatat și în Șaḥīḥ, cu formularea:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مَعَاهِدَةً بِغَيْرِ حَقِّهَا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ،
وَإِنَّ رِيحَ الْجَنَّةِ لَتُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ مِائَةِ عَامٍ

Cel care ucide fără drept un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma Paradisului se simte, cu adevărat, de la o depărtare de o sută de ani de mers.

Ibn Hibbān, Șaḥīḥ; citat de al-Mundhirī, al-Targhib wa-l-tarhib (2/635).

Al-Albānī a spus: „Autentic prin susținerea altor relatări.”

Pentru uciderea din greșeală a celui aflat sub legământ, Allah a impus despăgubirea pentru viață și ispășirea. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

Dacă [cel ucis] este dintr-un neam cu care aveți un legământ, trebuie plătită familiei sale despăgubirea și eliberat un rob credincios. Cel care nu găsește [un rob de eliberat] să postească două luni la rând, pentru ca Allah să-i primească căința. Allah este Știutor, Înțelept.

Coran 4:92 (fragment)

Îndemn de încheiere

În încheiere, spun: temeți-vă de Allah, tineri, în privința voastră! Nu ajungeți pradă diavolului, ca să vă aducă laolaltă rușinea acestei lumi și chinul Vieții de Apoi! Temeți-vă de Allah în privința musulmanilor — bătrâni, oameni maturi și tineri! Temeți-vă de Allah în privința femeilor musulmane — mame, fiice, surori, mătuși din partea tatălui și din partea mamei! Temeți-vă de Allah în privința bătrânilor care se pleacă în rugăciune și a pruncilor alăptați! Temeți-vă de Allah în privința vieților ocrotite și a averilor inviolabile!

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾

Feriți-vă de Focul al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele!

Coran 2:24 (fragment)

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

Temeți-vă de o zi în care veți fi întorși la Allah. Atunci fiecărui suflet i se va plăti pe deplin ceea ce a agonisit și nu li se va face nedreptate.

Coran 2:281

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾

În ziua în care fiecare suflet va găsi adus înaintea sa tot binele pe care l-a făcut și tot răul pe care l-a făcut, va dori să fie între el și acel rău o depărtare mare.

Coran 3:30 (fragment)

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَلْبَتِهِ وَبَنِيهِ
لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾

În ziua în care omul va fugi de fratele său, de mama sa și de tatăl său, de soția sa și de fiii săi, fiecare dintre ei va avea atunci o grijă care îi va fi de ajuns.

Coran 80:34-37

Treziți-vă din somnul vostru și ieșiți din nepăsare! Nu fiți unelte ale diavolului pentru a răspândi stricăciunea pe pământ!

Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să le dea musulmanilor înțelegere în religia lor și să-i păzească de tulburările care duc la rătăcire, atât de cele văzute, cât și de cele ascunse. Allah să-i dăruiască binecuvântări, pace și bine robului și Profetului Său Muḥammad, întregii sale familii și tuturor companionilor săi!

Glosar

diya الدية

Despăgubirea pentru viață plătită potrivit Legii în cazurile de ucidere la care se referă lucrarea.

dhimmī الذمي

Nemusulman aflat sub un legământ statornic de protecție în comunitatea musulmană.

jizya الجزية

Tributul prevăzut de dreptul islamic în cadrul legământului de protecție despre care vorbește autorul.

mu‘āhad المعاهد

Persoană protejată de un legământ sau tratat încheiat cu musulmanii.

musta'min المستأمن

Persoană căreia i s-a acordat siguranță și protecție pentru șederea sa.

qīṣāṣ القصاص

Pedeapsa echivalentă prevăzută de Lege pentru ucidere sau vătămare.

Bibliografie

1. Al-Bukhārī. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.
2. Muslim. Ṣaḥīḥ Muslim.
3. Abū Dāwūd. Al-Sunan.
4. Al-Nasā'ī. Al-Sunan.
5. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.
6. Al-Ḥākim. Al-Mustadrak, 2/150–152.
7. Ibn Ḥibbān. Al-Ṣaḥīḥ; Mawārid al-ẓam'ān, nr. 763.
8. Ibn Ḥajar al-ʿAsqalānī. Faṭḥ al-Bārī, 12/259 și 13/130.
9. Ibn Kathīr. Tafsīr al-Qur'ān al-ʿaẓīm, exegeza versetului 5:37.
10. Al-Mundhirī. Al-Targhib wa-l-tarhib.
11. Al-Albānī. Silsilat al-aḥādīth al-ṣaḥīḥah, nr. 1283, 3201 și 3421.
12. Al-Albānī. Ṣaḥīḥ al-targhib wa-l-tarhib.

Indice

dreptate	42
Ibn ʿAbbās	7, 9, 14, 22, 39, 42
Jābir ibn ʿAbd Allāh	15, 22
jihad	22
khārijīți	14, 22
legământ	22–23, 46, 54–57
oamenii învățați	3, 14–15, 18, 21–22
Sunna	10
uciderea	22–23, 25, 34, 36, 39, 46–47, 50–51, 53, 56–57
viața	15

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Pot fi atentatele și distrugerea jihad?

O chemare adresată tinerilor pentru ocrotirea vieții și ferirea de exagerarea în religie. Autorul arată, prin versete, hadithuri și exemple ale companionilor, gravitatea uciderii și importanța întoarcerii la oamenii învățați. Sunt explicate inviolabilitatea vieții musulmanilor și drepturile celor aflați sub legământ.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro